

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL K. V. SKUNDO**

2019 m. liepos 4 d. Nr. S-86 (7-66/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos nario, pavaduojančio komisijos pirmininką, Andriaus Veniaus, narių Evaldo Raistensio (pranešėjas), Rasos Stravinskaitės, išnagrinėjo K. V. (toliau – Pareiškėjas) 2019-05-20 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija) 2019-04-12 sprendimų Nr. 331-184252, Nr. 331-184255 ir Nr. 331-184258 (toliau – sprendimai, skundžiami sprendimai). Atsakovo atstovas Mindaugas Česnauskas 2019-06-12 dalyvavo Komisijos posėdyje, Pareiškėjas – nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, kad su Inspekcijos sprendimais Nr. 331-184252, Nr. 331-184255 ir Nr. 331-184258 nesutinka. Teigia metinę pajamų deklaraciją už 2016 metus tikslinę kelis kartus. Paaiškina, kad trys jo prašymai grąžinti sumokėtą žyminį mokestį atmesti, motyvuojant, kad šia suma bus dengiama mokestinė nepriemoka, susidariusi dėl nepatiksintos pajamų deklaracijos už 2016 metus.

Pareiškėjas nurodo, kad jis, D. D. ir F. P. bendru sutarimu pagal sutartį Nr. 3-484, 1991-01-21 įsigijo pastatų kompleksą (V), nusistatė pastatų naudojimosi tvarką ir priklausomybę kiekvienam iš savininkų ir naudojosi jais pagal tarpusavyje suderintą patalpų valdymo tvarką daugiau nei 20 metų.

2015 m. visi trys bendrasavininkai mainų sutarties 2015-12-09 pagrindu atsidalino pastatus ta pačia tvarka, kaip juos valdė nuo įsigijimo datos, išlaikydami pastatų vertės proporciją 1/3, tenkančią kiekvienam bendrasavininkui. Pastatų unikalūs numeriai išliko tie patys, pastatai nebuvo perstatyti ar kitaip pakeisti ir Pareiškėjo, kaip 1/3 pastatų dalies savininko, statusas nepasikeitė. Pareiškėjas nurodo, kad 2016-05-25 savąją dalį pardavė ir, kadangi ši nekilnojamąjį turtą įsigijo 1991 m. ir juo naudojosi iki 2016 m., pajamos, gautos jį pardavus, neturi būti apmokestinamos ir dengiamos iš man grąžintinių sumokėtų žyminio mokesčio sumų.

Inspekcija skundžiamais sprendimais nusprendė netenkinti Pareiškėjo 2019-03-14 prašymų grąžinti 915 Eur permoką, 1623,75 Eur permoką ir 708,75 Eur permoką (iš viso 3247,50 Eur). Minėtuose sprendimuose nurodyta negrąžinimo (neįskaitymo) priežastis – nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 87 straipsnio 6 dalimi, privaloma pateikti.

Taip pat nurodyti skundžiamų sprendimų papildomi motyvai: Vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsnio 1 dalimi, mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos turi būti įskaitomos mokesčių mokėtojo mokestinei nepriemokai padengti. Mokesčių mokėtojo nepriemoka (skola) vertinama pagal pateiktas deklaracijas (MAĮ 87 straipsnio 6 dalis). Pareiškėjas nepatiksino metinės pajamų deklaracijos (GPM308,

Forma) už 2016 metų mokestinį laikotarpį, todėl, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, 945 Eur negražinami, 1623,75 Eur negražinami ir 708,75 Eur negražinami.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiami Inspekcijos sprendimai tvirtintini.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl skundžiamų sprendimų negražinti Pareiškėjui sumokėtos dalies 3247,50 Eur žyminio mokesčio pagrįstumo ir teisėtumo, mokesčių administratoriui konstatavus, kad nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką pareikalauti pateikti papildomi dokumentai, o būtent, nepateikta patikslinta metinė pajamų deklaracija už 2016 metų mokestinį laikotarpį.

Pareiškėjas nurodo, kad 2015-12-09 mainų sutarties pagrindu su kitais bendrasavininkais atsidalintą nekilnojamojo turto 1/3 dalį pardavė 2016-05-25 ir, kadangi ši nekilnojamoji turta įsigijo 1991 m. ir juo naudojosi iki 2016 m., pajamos, gautos jį pardavus, neturi būti apmokestinamos ir dengiamos iš Pareiškėjui gražintinų sumokėtų žyminio mokesčio sumų.

Komisija nurodo, jog mokesčių permokų gražinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. Pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokestinei nepriemokai padengti. To paties straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokestinei nepriemokai padengti, gražinamos mokesčių mokėtojo prašymu. <...> Mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo gražinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos gražinimo bus atliekamas mokestinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nustatytų terminų pabaigos dienos. MAĮ 87 straipsnio 5 dalyje mokesčių administratoriui suteikta teisė patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumą, kai prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, o bendroji pareiga pagrįsti permokos susidarymo realumą ir prašymo ją gražinti pagrįstumą tenka mokesčių mokėtojui.

Komisija pažymi, kad ginčo dėl žyminio mokesčio permokos pagrįstumo nėra. Byloje pateikta Kauno apygardos teismo 2019-02-14 nutartis civilinėje byloje Nr. X dėl žyminio mokesčio dalies gražinimo Pareiškėjui. Minėta teismo nutartimi nuspręsta Pareiškėjui gražinti sumokėto žyminio mokesčio dalį (75 proc.) 3247,50 Eur. Pareiškėjas pateikė Inspekcijai tris 2019-03-14 prašymus, kuriais mokesčių administratoriaus prašė gražinti 915 Eur permoką, 1623,75 Eur permoką ir 708,75 Eur permoką, t. y. iš viso Pareiškėjas paprašė gražinti ginčo 3247,50 Eur žyminio mokesčio permoką. Tačiau, kaip matyti iš byloje esančios medžiagos, Pareiškėjas tiek 2017-04-24, tiek 2019-04-25 mokesčių administratoriui pateikė netinkamai užpildytą 2016 metų mokestinio laikotarpio metinę pajamų deklaraciją (forma GPM308), t. y. Pareiškėjas nedeklaravo nuosavybėje neišlaikyto 10 metų turto pardavimo pajamų / ar deklaravo neteisingai turto įsigijimo ir / ar pardavimo kainą ir kitų su jo pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusių išlaidų ir / ar pajamų sumą (pranešimai apie Valstybinei mokesčių inspekcijai pateikto dokumento trūkumus: 2017-07-13 Nr. 31.10-SE2-22575, 2018-05-02 Nr. 31.10-SE2-10834 ir 2019-07-14 Nr. 31.10-SE2-15990; 2019-03-15 raštas Nr. (17.17-40) RES-46301 ir 2019-03-18 raštas Nr. (17.17-40) RES-46854 dėl papildomų dokumentų / duomenų). Komisijos posėdyje Inspekcijos atstovas paaiškino, kad mokesčių administratorius dėl Pareiškėjo nepatikslintos 2016 metų metinės pajamų deklaracijos negalėjo nustatyti, ar Pareiškėjui atsirastų mokestinė prievolė, todėl skundžiamais sprendimais negražino Pareiškėjui žyminio mokesčio permokos.

Sistemiškai aiškinant aukščiau aptartą teisinį reglamentavimą, konstatuotina, kad mokesčio permoka (skirtumas) mokesčių mokėtojų grąžintina tuo atveju, jeigu mokesčių mokėtojas pagrindžia, kad mokesčio permoka (skirtumas) yra realiai susidariusi ir mokesčių mokėtojas neturi nepriemokų, kurioms padengti ši permoka pirmiausia ir turi būti panaudota. Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas pagrindė turįs realiai susidariusią žyminio mokesčio permoką, tačiau, netinkamai užpildęs (nepatikslinęs) 2016 metų laikotarpio metinę pajamų deklaraciją, nepagrindė aplinkybės, jog neturi nepriemokų, kurioms padengt pirmiausia ir būtų panaudota žyminio mokesčio permoka, ir tokiu būdu nepagrindė aplinkybės turįs realiai likusią žyminio mokesčio permokos sumą. Pareiškėjo skunde nurodyti argumentai dėl jo už parduotą nekilnojamąjį turtą gautų pajamų apmokestinimo / neapmokestinimo nėra nagrinėjamos mokesčių bylos dalykas. Pareiškėjui aukščiau minėtuose pranešimuose apie Valstybinei mokesčių inspekcijai pateikto dokumento trūkumus nurodyta, kokius dokumentus Pareiškėjas privalo pateikti mokesčių administratoriui (pirkimo–pardavimo, mainų sutartis), kuriose deklaracijos eilutėse deklaruoti turto pardavimo pajamas ir su turto įsigijimu / pardavimu susijusias išlaidas. Tik tinkamai užpildžius ir pateikus mokesčių administratoriui 2016 metų laikotarpio metinę pajamų deklaraciją, bus išspręstas klausimas, ar Pareiškėjas turi nepriemoką (neturi nepriemokos), kuriai padengti pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalies nuostatas bus įskaityta Pareiškėjo turima permoka, taip pat, ar Pareiškėjas turi po įskaitymo likusią permokos sumą.

Atsižvelgiant į aukščiau minėtas faktines bylos aplinkybes bei minėtą teisinį reglamentavimą, mokesčių administratorius pagrįstai atsisakė tenkinti Pareiškėjo prašymus grąžinti ginčo permoką.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2019-04-12 sprendimus Nr. 331-184252, Nr. 331-184255 ir Nr. 331-184258.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narys, pavaduojantis komisijos pirmininką

Andrius Venius

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė